

PATENTBESVÄRSRÄTTENS DOM

meddelad i Stockholm den 14 maj 2013

PARTER

Klagande

Försvarets materielverk

Dag Hedefält, Patentenheten, 115 88 Stockholm

Motpart

AH

Ombud: LNPATENT AB

Ljungsjövägen 31, 311 95 Falkenberg

SAKEN

Upphävande av patent på behållare för förvaring och transport av elektronisk utrustning

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Patent- och registreringsverkets (PRV) beslut den 20 november 2009 angående patent nr 0201261-5, se bilaga 1

DOMSLUT

Patentbesvärsrätten bifaller överklagandet och upphäver patentet.

EE

Postadress
Box 24160
104 51 Stockholm

Besöksadress
Karlavägen 108

Telefon
08-450 39 00

Fax
08-783 76 37

Org.nr
202100-3971

REDOGÖRELSE FÖR SAKEN OCH FRAMSTÄLLDA YRKANDEN

Sedan AH beviljats patent på ”Behållare för förvaring och transport av elektronisk utrustning” har Försvarets materielverk (FMV) invänt mot patentet med yrkande om upphävning. PRV avslog genom det överklagade beslutet invändningen. PRV fann i sitt beslut att beskrivningen var så tydlig att en fackman kunde utöva uppfinningen och att uppfinningen hade uppfinningshöjd.

FMV har i Patentbesvärsrätten beträffande känd teknik hänvisat till följande dokument.

D1: EP 0560191 A1

D2: FMV dnr ELEKTRO 02 210:19579/96, LIRKA Splinterprotected Hut, Specifikation, samt Försvarsstandard FSD 3714, 3713 och 3710 som åberopas i specifikationen samt beställning 45780-LB70487 daterad 1996-11-27.

Uppfinningen

Av patentets beskrivning framgår bl.a. följande om uppfinningens bakgrund och ändamål.

Uppfinningen avser en behållare för störsignalsäker drift, förvaring och transport av huvudsakligen elektronisk utrustning i vila och/eller i drift.

Inom navigationsbranschen och då särskilt flygbranschen ställs mycket stora krav på framför allt förvaring av mobil elektronisk utrustning på ett ur elektronisk störning så säkert sätt som möjligt. Detta är av vikt ur både civil och militär synpunkt. Ur militär synpunkt är det också av vikt att utrustningen icke röjer sig självt vid drift och användning. Således är det av vikt att elektronisk strålning icke kan tränga in till utrustningen eller ut från densamma till omgivningen. Om elektronisk strålning kan tränga in till utrustningen kan densamma sättas ur funktion både tillfälligt och eventuellt göras oanvändbar. Om elektronisk strålning kan tränga ut till omgivningen, kan utrustningen röja sig självt genom att densamma blir ett enkelt mål för pejling och eventuellt efterföljande angrepp.

Till grund för uppfinningen ligger uppgiften att åstadkomma en behållare, som uppfyller ovannämnda önskemål i så hög utsträckning som möjligt. Genom uppfinningen möjliggörs åstadkommandet av en behållare, som uppfyller höga krav på säkerhet ur framför allt elektronisk röjningssynpunkt, vilket innebär att elektronisk strålning inom ett vidsträckt frekvensband varken kan tränga in i eller ut ur en behållare eller container enligt uppfinningen.

Yrkanden

FMV har i Patentbesvärslagen vidhållit sitt yrkande om att patentet ska upphävas.

AH har bestritt ändring.

Uppfinningen definieras i patentkravet 1 enligt patentet på följande sätt.

Behållare för störsignalsäker drift, förvaring och transport av huvudsakligen elektronisk utrustning i vila och/eller i drift och eventuellt betjäningsspersonal, t.ex. container, vilken är uppbyggd av paneler, som bildar en av ett antal ytterväggar (1, 2, 4, 5), särskilt ytterväggar, och eventuellt tak (3) och botten (6) bestående behållare och som har ett metallskikt för bildande av en sk Faradays bur för utestängning av vågor inom ett vidsträckt frekvensområde, kännetecknad därav, att panelerna är av en sandwichkonstruktion, som innefattar en yttersida (21) av ett material med ballistisk hållfasthet, som innefattar en kärna (22) av ett värme- och bullerisolerande material och som innefattar en insida (23) med plåt på den mot kärnan vända sidan för åstadkommande av den med avseende på störsignalgenomsläpplighet motverkande burens, att de i panelerna ingående delarna (21, 22, 23) är limmade och att panelernas insida (23) har ett kondenseliminierande material.

Grunder

FMV har till grund för sin talan i Patentbesvärslagen anfört att beskrivningen inte är så tydlig att en fackman kan utöva uppfinningen med ledning av densamma och att uppfinningen enligt patentkravet 1 i patentet saknar uppfinningshöjd.

AH har här vidhållit att uppfinningen är tydligt beskriven och har uppfinningshöjd.

Utveckling av talan

FMV har i Patentbesvärsrätten utvecklat sin talan i huvudsak enligt följande.

PRV har i sitt beslut inte fäst något avseende vid att patenthavaren instämt i att kondenseliminierande material var kända före patentets ansökningsdag och att således den uppgiften var ostridig i ärendet.

Av intygen (ab 2 och 5) framgår att två företag sedan 1980-talet försålt kondenseliminierande beläggningar för ytor som annars löper risk för kondens. Företaget KEFA Drytech AB nämner i sitt intyg speciellt användningen i elektriska kopplingskåp och har i sin broschyr diverse exempel på tillämpningar, varav ett är en container.

Samtliga särdrag i patentkravet 1, förutom den kondenseliminierande beläggningen, står att finna i en och samma skrift, nämligen D2. Det objektiva problemet som kvarstår för fackmannen med kännedom om D2 är att förhindra att kondens uppstår på insidan av behållaren. Genom nu ingivna intyg framgår att beläggning av ytor som löper risk för kondens i olika typer av byggnader, containrar m.m. var känd sedan åtminstone 1980-talet.

Speciellt framgår det att det är känt att belägga insidan av elektriska kopplingskåp enligt intyget från KEFA Drytech AB. Fackmannen har därmed direkt svaret på det i förhållande till D2 kvarstående objektiva problemet, varför patentet inte besitter uppfinningshöjd gentemot en kombination av D2 och den kända kunskapen om kondenseliminierande beläggningar.

Motsvarande resonemang kan föras om kombinationen D1 och kunskapen om kondenseliminierande beläggningar. Av det ovanstående framgår att användning av kondenseliminierande beläggning i bl.a. hus, containrar och elektriska kopplingskåp är förut känd, vilket medför att patent-

kravet 1 saknar uppfinningshöjd jämfört med kombinationen av detta och D1.

AH har här till utveckling av sin talan anfört i huvudsak följande.

Enligt patentet åstadkommes en behållare eller container för huvudsakligen störsignalsäker drift, förvaring och transport av elektronisk utrustning (särskilt synnerligen känslig militär utrustning) enligt principen för en Faradays bur och med de kännetecknande konstruktionsdragen att väggarna uppvisar en sandwichkonstruktion med yttersidan av ett material med ballistisk hållfasthet, en kärna av ett värme- och bullerisolerande material och en insida med plåt på den mot kärnan vända sidan och ett metallskikt för åstadkommande av den med avseende på störsignalgenomsläpplighet motverkande burens på den mot behållarens inre vända sidan. Vidare skall panelerna vara limmade och försedda med ett kondenseliminierande material på insidan.

En behållare eller container med en sådan kombination av konstruktionsdrag kan inte anses vara känd genom den teknikens ståndpunkt som framkommit i målet.

Med en sådan behållare eller container uppnås utomordentligt goda egenskaper, som inte har kunnat uppnås med kända behållare, vilkas dämpningsförmåga avtar redan från en störfrekvens på 1 MHz och upphör nästan helt vid högre störfrekvenser på mer än 100 MHz. Behållaren eller containern enligt uppfinningen har tillräcklig och utomordentlig dämpningsförmåga vid så höga frekvenser som 100 MHz till 1000 MHz (1 GHz). Mätningar har visat att med stor sannolikhet klarar behållaren enligt uppfinningen så höga frekvenser som 18-20 GHz.

Även om ett av de i kombinationen enligt patentkravets 1 kännetecknande del ingående konstruktionsdragen skulle kunna påtalas är den definierade uppfinningen icke känd utan uppfyller samtliga patenterbarkriterier.

Beträffande uppfinningshöjden åberopas även mättningsresultat i diagramform, ab 20.

I det översta diagrammet "Electromagnetic Attenuation Graph rapport "C.E.B. no 6/391/MV" återges mätningar på en känd behållare, som tillverkas av Lhotellier Montrichard. I diagrammet framgår att den kända behållarens dämpningsförmåga avtar redan från en störfrekvens på 1 MHz och upphör nästan helt vid högre frekvenser än 100 MHz.

I det mellersta digrammet återges mätningar på en behållare enligt patentet med avseende på behållarens planvågsdämpning och det framgår otvetydigt att behållarens dämpningsförmåga är utomordentlig vid så höga frekvenser som 100 – 1000 MHz(1 GHz). Det framgår även att behållaren enligt patentet har en god dämpningsförmåga vid så höga frekvenser som 18 – 20 GHz.

I det nedersta diagrammet återges mätningar på en behållare enligt patentet och faktiskt samma behållare som i föregående stycke med avseende på behållarens magnetfältsdämpning av så höga frekvenser som upptill 1000 MHz.

Behållaren enligt patentet uppvisar en unik kombination av konstruktionsdrag, som resulterar i en behållare med förmågan att utestänga störvågor inom ett vidsträckt frekvensområde och samtidigt maximalt bibehållande av de ballistiska egenskaperna. Det är i det närmaste lika viktigt att behållaren inte släpper ut någon strålning till omgivningen i syfte att motverka risken för "röjning" av densamma för en fiende. Eventuellt utsläppt strålning kan utnyttjas av en fiende för styrning av något eller några vapen (bomber, raketer, drönare etc) för utslagning av densamma.

DOMSKÄL

Vad först beträffar frågan om uppfinningen är så tydligt beskriven att en fackman kan utöva densamma menar FMV att patentet inte anger något sätt att konstruktivt uppfylla bestämningen att panelernas insida har ett kondenseliminierande material. Det anges vare sig något material eller

någon ytbehandling för att uppnå detta. Patentbesvärslätten gör bedömningen att problemställningen och dess lösning med kondenseliminierande material var så välkänd för fackmannen före patentets ingivningsdag att vad som anges i beskrivningen är tillräckligt i detta avseende.

Patentbesvärslätten övergår här efter till att pröva om den i patentkravet 1 angivna uppfinningen har uppfinningshöjd. Av vad som anförts i målet får det åberopade materialet D2 anses beskriva den teknik som kommer uppfinningen närmast. D2 avser en splitterskyddad hytt för t.ex. telekommunikationsutrustning.

AH har hävdats att en behållare med de konstruktionsdrag som framgår av patentkravet 1 inte är känd genom den anförda tekniken och att behållaren enligt uppfinningen har högre dämpförmåga vad avser störfrekvenser än kända behållare. AH har dock inte närmare preciserat i vilka avseenden den uppfinningsenliga behållaren skiljer sig från den genom D2 kända tekniken.

Patentbesvärslätten gör bedömningen att uppfinningen som den definieras i patentkravet 1 skiljer sig från tekniken enligt D2 endast genom att panelernas insida har ett kondenseliminierande material.

I förhållande till tekniken enligt D2 ställs således fackmannen inför problemet att förhindra kondensbildning inuti behållaren. I enligt med vad som rätten angivit ovan är denna problemställning och dess lösning med kondenseliminierande material välkänd. En tillämpning av detta kunnande vid en behållare enligt D2 i syfte att förhindra kondens leder fackmannen till en behållare som överensstämmer med vad som anges i patentkravet 1. En sådan tillämpning går inte utöver vad som i sammanhanget kan förväntas av fackmannen varför behållaren enligt patentkravet 1 saknar erforderlig uppfinningshöjd.

Vid denna bedömning ska överklagandet bifallas och patentet upphävas.

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE, se bilaga 2 (Formulär A)

I avgörandet har deltagit patenträttsråden Jeanette Bäckvall, ordförande, Håkan Sandh, referent, och Marianne Bratsberg. Enhälligt.